

MdR, Jazzgeschiedenis 649. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 31, orkesten, kleinere formaties, componisten, arrangeurs, deel 2 van 7. Quincy Delight Jones Jr. is 14 maart 1933 in Chicago geboren, maar groeide op in Seattle, waar hij op zijn 14e trompet begon te spelen. Drie jaar later, in 1950, had hij wat les van Clark Terry, van '51 t/m '53 speelde hij in de band van Lionel Hampton, we kwamen hem in dat laatste jaar tegen in deze Jazzgeschiedenis omdat hij met de Hampton band een Europese toernee maakte en in Stockholm en Parijs met kleinere en grotere contingenten uit dat orkest opnamen maakte, daarvoor ook composities en arrangementen schreef, o.a. speciaal voor de collegas Clifford Brown en Art Farmer, die net als hij trompet bij Hampton speelden. Daarna ging hij zich full time als arrangeur opstellen, schreef voor Ray Anthony, Tommy Dorsey, James Moody, Basie, George Wallington, Cannonball Adderley, Dinah Washington, en Gene Krupa. De lijst is lang niet compleet. In 1956 maakte hij als trompettist/componist/arrangeur deel uit van de band waarmee Bizzy Gillespie een toernee door ~~het~~ Zuid-Amerika, het Midden-Oosten en de Balkan maakte, hing toen de trompet voor goed aan de wilgen. In september 1956, een jaar voor hij een contract met Mercury tekende, kon hij drie plaat-sessions doen voor ABC-Paramount in NYC, van de zes opgenomen stukken kan ik er vijf laten horen. 14 september deze formatie. Art Farmer-trompet, Jimmy Cleveland-trombone, Gene Quill-alt, Herbie Mann-tenor en fluit, Lucky Thompson-tenor, Jack Nimitz-baritonsaxofoon. Hank Jones-piano, Milt Jackson-vibrafoon onder het pseudoniem Brother Soul vanwege ~~zijn~~ contract met Atlantic, Charles Mingus-bas, Charli Persip-drums. In een Quincy Jones-arrangement: Cannonball Adderley's "Sermonette".
Quincy Jones: Sermonette (Cannonball Adderley)
17/laatst - 5:58 - ABC-Paramount ABC-149

"Sermonette" met Farmer, Thompson, Jackson en Quill.
Van dezelfde datum, maar met Zoot Sims-tenorsaxofoon ipv.
Thompson, en Mann op altfluit, Quincy Jones's eigen thema:
"Evening in Paris".

Quincy Jones: Evening in Paris (Quincy Jones)
2/2 - 4:08 - idem

"Evening in Paris" van Quincy Jones. 14 september 1956 in NYC
met Art Farmer-trompet, Jimmy Cleveland-trombone, Herbie Mann-
fluit, Gene Quill-alt, Zoot Sims-tenor, Jack Nimitz-bariton-
saxofoon. Hank Jones-piano, Milt Jackson-vibrafoon, Charles
Mingus-bas, Charli Persip-drums. Nu twee stukken die 19 sep-
tember werden opgenomen, zelfde bezetting maar Phil Woods-alt-
saxofoon voor Quill en Lucky Thompson-tenorsaxofoon voor Sims.
Pianist Billy Taylor ipv. Hank Jones, en zonder Milt Jackson.
Opnieuw van Quincy Jones zelf: "Boo's blues".

Quincy Jones: Boo's blues (Quincy Jones)
2/laatst - 5:13 - idem

"Boo's blues", genoemd naar Boo Fraizer, disc jockey en neef
van Dizzy Gillespie. Het tweede stuk uit deze session is van
Harold Arlen, gearrangeerd door Quincy Jones. De tekst van
Truman Capote moet u missen, want dit is natuurlijk zonder
vocal: "A sleepin' bee".

Quincy Jones: A sleepin' bee (Harold Arlen, Truman Capote)
1/2 - 4:42 - idem

"A sleepin' bee". Art Farmer-trompet, Jimmy Cleveland-trombone,
Herbie Mann-fluit, Phil Woods-alt, Lucky Thompson-tenor, Jack
Nimitz-baritonsaxofoon. Billy Taylor-piano, Charles Mingus-
bas, Charli Persip-drums. 19 september 1956. Tenslotte een
stuk uit de derde session, 29 september, met een big band.
Ernie Royal, Joe Wilder, Bernie Glow en Art Farmer-trompet,
Urbie Green, Frank Rehak, Jimmy Cleveland-trombone. Phil
Woods-alt, Bunny Bardack, Lucky Thompson en Jerome Richardson-
tenor, (de laatste ook fluit), Jack Nimitz-baritonsaxofoon.
Hank Jones-piano, Paul Chambers-bas, Charli Persip-drums.

** Jolie
Woods, many
Farmer, Thompson,
Cleveland en
Franklin.*

In 1953 in Stockholm met een formatie Lionel Hampton-musici, nam Quincy Jones zijn "Stockholm sweetnin'" op, speciaal geschreven voor Clifford Brown en Art Farmer. Brownie was drie maanden voor deze opname verongelukt, als hommage instrumenteerde Jones zijn solo. Na Art Farmer, Phil Woods en Hank Jones hoort u ~~de~~ nu orkestrale Clifford Brown-solo. "Stockholm sweetnin'".

Quincy Jones: Stockholm sweetnin' (Quincy Jones)
2/1 - 5:43 - idem

"Stockholm sweetnin'" van Quincy Jones. Met een studio big band voor ABC-Paramount in NYC, 29 september 1956. ████████████████████
██████████████████ Dit was Jazzgeschiedenis 649, zo dadelijk met een gevolgd door 650 met Woody Herman.

0 0 0 0 0